

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

- ลักษณะของการศึกษาดั้งเดิมในชุมชนเป็นการศึกษาตามความจำเป็น กล่าวคือ สิ่งที่ชุมชนเห็นว่าเป็นสิ่งดีงาม เป็นคำสั่งสอนและความเชื่อของบรรพบุรุษก็จะนำมาถ่ายทอด สั่งสอนอบรม โดยครอบครัว วัดและผู้รู้ในชุมชน
- รูปแบบการศึกษาดั้งเดิมในชุมชนได้แก่ การอบรมสั่งสอน กำหนดให้ยึดถือปฏิบัติในลักษณะประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา การพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ข้อคิด สุภาษิต และการเล่นพื้นบ้าน
- ชนิดของการศึกษาดั้งเดิมในชุมชน ได้แก่ ความรู้เรื่องภาษาท้องถิ่น ความเชื่อของบรรพบุรุษและความเชื่อทางศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น การประกอบอาชีพการเกษตร และวิถีการดำเนินชีวิตครองเรือน
- บุคคลผู้มีบทบาทในการจัดการศึกษาในชุมชน ได้แก่ เจ้าอาวาสประธานกรรมการการศึกษาประจำหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน ครูใหญ่โรงเรียน โดยทำหน้าที่ทั้งเป็นผู้ชี้แนะและมีการถ่ายทอดความรู้ในชุมชน
- กลุ่มที่มีบทบาทในการจัดการศึกษาในชุมชน ได้แก่ ผู้แทนกลุ่มบ้าน ผู้ปกครองนักเรียน แม่บ้าน คณะครู และสื่อมวลชนภายนอกมีบทบาทในการให้ข่าวสาร ข้อมูล และวิทยากรสมั้ยใหม่
- องค์กรที่มีบทบาทในการจัดการศึกษาในชุมชนได้แก่ ผู้นำหมู่บ้าน กรรมการศึกษาประจำหมู่บ้าน วัด โรงเรียน ครอบครัว โดยการส่งเสริมให้ความรู้ด้านการพัฒนา การใช้กระบวนการกลุ่ม การมีระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม และการบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- สำหรับศักยภาพของชุมชนและผลของการจัดการศึกษานอกระบบ พบว่า บุคคล กลุ่ม และองค์กรต่าง ๆ มีการแสดงบทบาทที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน สอดคล้องในลักษณะ 3 ประสาน คือ บ้าน วัด โรงเรียน สามารถนำมาจัดการเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ผ่านระบบและกลไกของชุมชน เพื่อเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้คนในชุมชนมีความรู้ ความเข้าใจ ในระดับที่ทัดเทียมกัน

Thesis Title : Potentiality of Suburban Community in Managing
Nonformal Education

Author : Mr. Nitithorn Thepthewin

M.Ed. : Nonformal Education

Examining Committee :

Assist. Prof. Dr. Chukiat Leesuwana Chairman

Assist. Prof. Yonguth Plianpadung Member

Lecturer Anage Nakabut Member

Abstract

This study was aimed at trying to learn about and understand learning conditions and non-formal education carried out in a suburban community influenced by urban society growth and prosperity. Such influence was believed to affect, one way or the other, the learning perception process and knowledge search of suburban community members. More specifically, the study had as its objectives the following : To identify and examine the nature, types and formats of traditional, existing educational activities; to seek ways and means of enriching and enhancing individual, group and organizational potentialities bearing relevance to community education efforts; and to evaluate the results of non-formal education activities carried out by the community. The researcher adopted the PAR approach to achieve the objectives.

Data analysis was based on Kanjana Keawtep's social and phenomenological analysis-synthesis approach which was marked by the search for causes of phenomena and analysis of contents of such causes.

Findings were as follows :

- Traditional community education found was necessity-driven, i.e., that which the community felt good and virtuous. Contents comprised ancestors' teachings and beliefs and they were passed on by families, temples and community sages.

- Traditional community education was found to take the forms of informal educating and preaching, traditional code of conduct, religious rites and rituals, proverbs, natural exchanges of ideas and folk games.

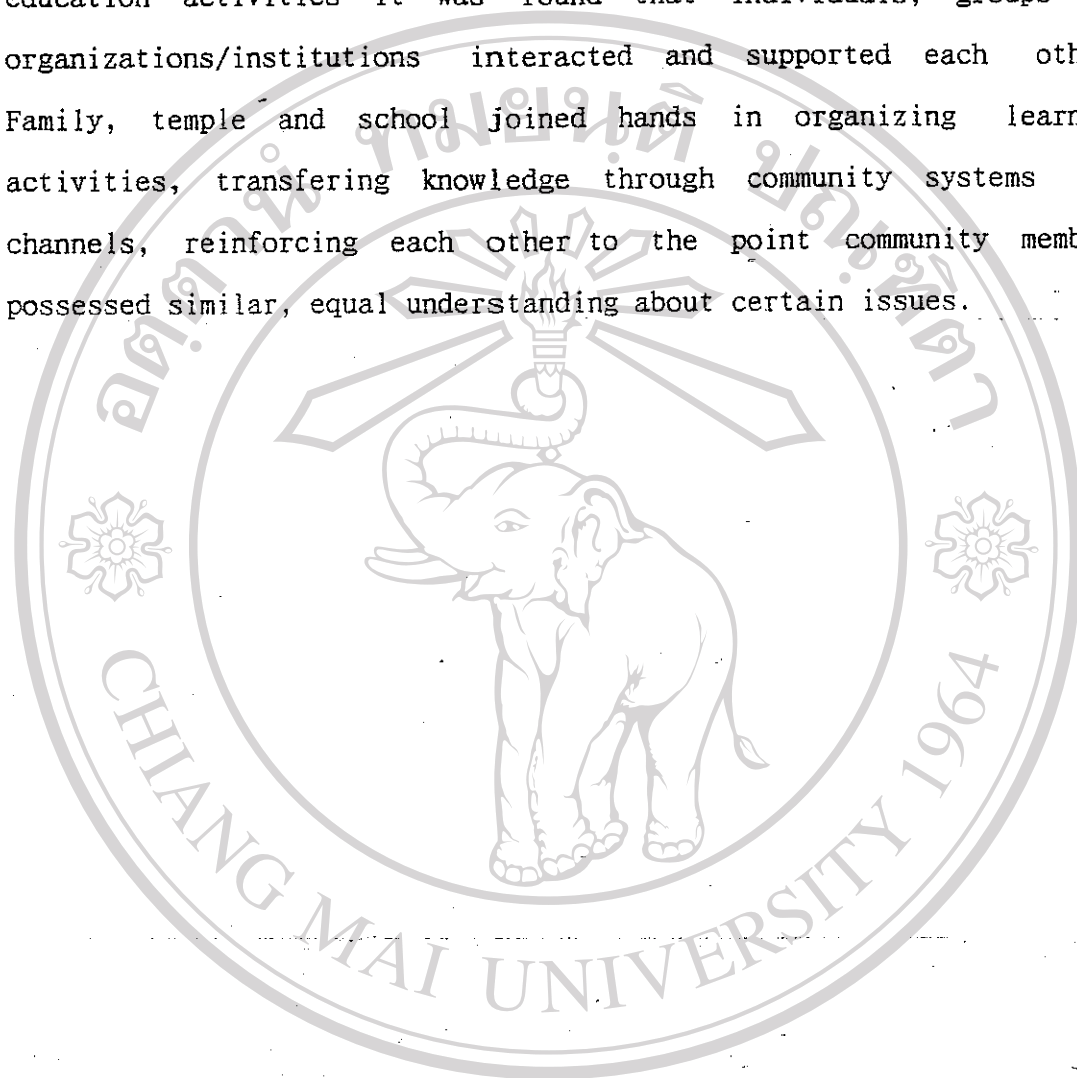
- Identified traditional community education types included local dialect insight, ancestor and religious beliefs, local culture, agricultural occupations and family life.

- Figures playing key role in community education affairs were local temple abbot, village education committee head, village head and local primary school principal. These people served as educational guides and knowledge transferers.

- Groups found active in community education affairs included representatives of village sub-units, parents, students, housewives, teachers and mass media from outside.

- Village education committee, temple, school and family, as organizations and institutions, also took part in community education, e.g., providing villagers with development-related knowledge, utilizing group process, fostering order and discipline, teaching morality and ethics, promoting the conservation of local art and culture.

- As regards community potentialities and results of non-formal education activities it was found that individuals, groups and organizations/institutions interacted and supported each other. Family, temple and school joined hands in organizing learning activities, transferring knowledge through community systems and channels, reinforcing each other to the point community members possessed similar, equal understanding about certain issues.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved